

Sygn. akt I C 9/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Sądu Okręgowego Zofia Homa**

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Krawczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 r.

sprawy z powództwa B. D.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki B. D. 45 000,00 (czterdzieści pięć tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki B. D. 4 359,00 (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 3) zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki B. D. kwotę 100,00 (sto) złotych tytułem renty, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od dnia 2 stycznia 2014r.;
- 4) w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- 5) zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki B. D. kwotę 3 617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 6) nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 4 275,00 (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt pięć) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od których powódka B. D. była zwolniona, w pozostałym zakresie nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 9/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 stycznia 2012r. powódka B. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. następujących kwot: 70 000,00zł. tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2009r. do dnia zapłaty; 4 359,00zł. tytułem odszkodowania z tytułu zwiększonych potrzeb powódki (koszty leczenia, dojazdów oraz opieki i zastępstwa za powódkę) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2009r. do dnia zapłaty; 340,00zł. renty miesięcznej tytułem zwiększonych potrzeb powódki(koszty

leczenia, dojazdów, opieki i zastępstwa za powódkę) płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca, począwszy od dnia 1 września 2011r., wraz z ustawowymi odsetkami począwszy od dnia wymagalności poszczególnych rat miesięcznych do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 29 maja 2011 roku w miejscowości P. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której ucierpiała powódka B. K. – pasażerka samochodu marki M. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela za zdarzenie została przyjęta i nie stanowi kwestii spornej w przedmiotowym postępowaniu. Sporna pozostaje jedynie wysokość przyznanych świadczeń.

W wyniku wypadku, powódka doznała poważnych obrażeń ciała, w tym: urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu i utratą przytomności, uszkodzenia błony bębenkowej lewej, stłuczenia pęcherza moczowego, urazu kręgosłupa, urazu prawego obojczyka i lewego biodra oraz urazu psychicznego – z powodu których cierpi dotychczas.

W dniu 29 września 2011 roku pozwana otrzymała pismo ze sprecyzowaniem roszczeń wystosowane przez przedstawiciela powódki. Łącznie pozwana wypłaciła powódce następujące świadczenia: tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę – 5 000,00zł., tytułem zwrotu kosztów uzyskania dokumentacji – 24,30zł., tytułem zwrotu kosztów dojazdów związanych z wypadkiem – 106,75zł.

W wyniku przedmiotowego wypadku, powódka doznała poważnego urazu głowy, czego skutkiem są uciążliwe bóle, zawroty głowy oraz napady rzekomopadaczkowe i miokloniczne utrudniające jej codzienne funkcjonowanie i uniemożliwiające wykonywanie pracy zarobkowej. Powódka czuje się ogólnie osłabiona. Zdarzają się jej omdlenia, zaburzenia równowagi. Po wypadku jest znacznie wyczulona na hałasy i światło. Ma problemy z koncentracją, nie pamięta też niektórych zdarzeń związanych z wypadkiem. Pogorszył się jej słuch i wzrok.

Uraz biodra i stłuczenie pęcherza moczowego utrudnia oddawanie moczu, powoduje ból. Dotkliwe urazy kręgosłupa w części szyjnej oraz lędźwiowo – krzyżowej i ich następstwa objawiają się każdego dnia przy chodzeniu oraz jakimkolwiek wysiłku fizycznym. Powódka nie może długo stać, siedzieć ani chodzić. Poszkodowanej drętwieją wszystkie kończyny. Odczuwa także ból obojczyka. Po wypadku pozostały jej szpecące blizny, co jest dla młodej, 23 – letniej kobiety źródłem znacznego poczucia dyskomfortu.

Stan psychiczny poszkodowanej w następstwie wypadku również znacznie ucierpiał – do chwili obecnej odczuwa ona lęki podczas jazdy samochodem, stał się bardziej drażliwa, cierpi z powodu zaburzeń snu i koszmarów sennych, związanych z wypadkiem, obawia się kolejnego. Ponadto powódka, będąc w ciąży obawia się o jej przebieg, gdyż doznany na skutek przedmiotowego wypadku uraz miednicy może niekorzystnie wpływać na rozwijającą się ciążę i poród.

Stwierdzić zatem należy, że ustalone w toku likwidacji szkody zadośćuczynienie na poziomie 5 000,00zł. jest rażąco zaniżone.

Zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki odszkodowania z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 4 359,00zł. uzasadniają koszty poniesione na leczenie w wysokości 172,00zł.; koszty dojazdów do lekarzy i na rehabilitację w wysokości 1 227,00zł.; koszty opieki i zastępstwa za powódkę w czynnościach, które przed wypadkiem wykonywała samodzielnie w okresie od 29 maja 2011r. do 31 sierpnia 2011r. w kwocie 2 960,00zł.

Zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki renty z tytułu zwiększonych potrzeb uzasadnione jest: 40,00zł. średni miesięczny koszt ponoszony na zakup leków, opłacenie badań; 100,00zł. średni miesięczny koszt ponoszony na dojazdy związane z wypadkiem; 200,00zł. miesięczny koszt opieki i zastępstwa za powódkę (2 godziny dziennie x 10,00zł. x 20 dni). Daje to łącznie kwotę 340,00zł. (pозew z uzasadnieniem k. 2-9).

W odpowiedzi na pozew pozywany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. (dawniej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.), nie uznawał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że likwidował szkodę powstałą u powódki w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 29 maja 2011r. z tego tytułu przyznał powódce kwotę zadośćuczynienia w wysokości 5 000,00zł. oraz 131,50zł. tytułem odszkodowania. Podniósł, że kwota zadośćuczynienia jest nadmiernie wygórowana, zważywszy na wypłaconą dotychczas kwotę. Ponadto przyjął w oparciu o opinie specjalistów, iż istniejące u powódki zaburzenia natury neurologicznej nie mają swojego źródła w obrażeniach doznanych w wypadku z dnia 29 maja 2011r. wskazał, że ubezpieczyciel nie może ponosić odpowiedzialności w zakresie nieodpowiadającym wielkości szkody(odpowiedź na pozew k.124 – 128).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2011r. w miejscowości P. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której ucierpiała B. K. – pasażerka samochodu marki M. o nr rej. (...). Sprawcą wypadku był kierowca samochodu marki F. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Odpowiedzialność ubezpieczyciela za zdarzenie została przyjęta i nie stawiała kwestii spornej.

Powódka ma wykształcenie średnie o kierunku agrobiznesu, ale ukończyła też dwuletnie studium fryzjerskie o profilu technik – fryzjer. Przed wypadkiem powódka pracowała jako fryzjerka, bez umowy o pracę. Brała udział w różnego rodzaju konkursach, brała udział w szkolnych akademiach, uczyła się grać na gitarze (zeznania świadka M. K. k. 153v. – 154.)

W dniu 7 stycznia 2012roku powódka zawarła związek małżeński i obecnie nosi nazwisko D. (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 159).

Po wypadku powódka została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala Powiatowego w Ł.. Rozpoznano - stłuczenie lewego biodra i prawego barku. Nie wymagała leczenia w oddziale urazowo – ortopedycznym. Wypisana do domu z zaleceniem leżenia i odpoczynku, przyjmowaniem leków przeciwbólowych oraz badanie kontrolne za 4 dni (k. 44). W dniu 26 czerwca 2011 roku powódka ponownie zgłosiła się Izby Przyjęć Szpitala Powiatowego w Ł.. Na podstawie wyniku badania tomografii komputerowej z dnia 20 czerwca 2011r. nie stwierdzono obecności zmian porazowych w centralnym układzie nerwowym (k. 45). W dniach od 27 czerwca do 8 lipca 2011r. powódka przebywała w Oddziale Neurologicznym Zakładu Opieki Zdrowotnej (...)w Ł.. W karcie informacyjnej z leczenia szpitalnego wpisano rozpoznanie: napady mikoniczne i rzekomopadaczkowe oraz stan po urazie głowy ze wstrząśnieniem mózgu po wypadku komunikacyjnym (k. 46 – 47). W dniach od 6 września do 7 września 2011r. powódka przebywała w Oddziale Ginekologii i Położnictwa Wojewódzkiego Szpitala (...)w Ł.z rozpoznaniem I ciąży, sześć tygodni. Poronienie zagrażające (k. 48). W trybie ambulatoryjnym powódka korzystała z kilku porad w Poradni Neurologicznej SP ZOZ w Ł., ZOZ (...) w Ł., poradni Ogólnej SP ZOZ w Ł., Okulistycznej, Laryngologicznej, Urologicznej, Ortopedycznej i Psychologicznej w Ł.(k. 49, 50, 51,52, 59,60 – 61,62, 63, 64, 65, 150 – 151, 166).

Na skutek wypadku w dniu 29 maja 2011r. powódka doznała stłuczenia prawego barku i lewego biodra oraz ogólnych potłuczeń ciała w tym również głowy. W ocenie neurologicznej na skutek wypadku powódka doznała znacznego stopnia cierpień fizycznych przez okres dwóch tygodni, umiarkowanego stopnia do 8 lipca 2011r. W ocenie neurologicznej nie można wykluczyć związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy urazem wielomiejscowym powódki oraz napadami rzekomopadaczkowymi i współistnieniem reakcji konwersyjnych a wypadkiem komunikacyjnym, któremu uległa w dniu 29 maja 2011r. W badaniu neurologicznym oraz w badaniach obrazowych mózgowia nie stwierdzono objawów i zmian patologicznych. Powódka jest osobą sprawną fizycznie i zdolną do samoobsługi. Obecnie nie wymaga stosowania zabiegów rehabilitacyjnych. Po wypadku powódka okresowo wymagała stosowania leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych, przez okres około dwóch miesięcy. Ich miesięczny koszt wynosił od 40,00 do 50,00zł. Ze względu na dolegliwości powypadkowe, powódka wymagała pomocy innych osób w czynnościach wymagających pełnej sprawności fizycznej przez okres dwóch miesięcy w wymiarze dwóch

godzin. Biegły z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej określił długotrwały uszczerbek na zdrowiu na 10% (opinia biegłego A. G. k. 216 – 222, 303 – 304, 430 - 431).

Urazy będące następstwem wypadku z dnia 29 maja 2011r. nie spowodowały zmian strukturalnych i ubytków czynnościowych. Spowodowały znaczne dolegliwości w okresie 14 dni, następnie umiarkowane przez cztery tygodnie, niestałe w dalszym okresie. Z ortopedycznego punktu widzenia obecnie brak jest przesłanek dla występowania dolegliwości w związku z urazem z dnia 29 maja 2011r. Nie wywołał on żadnych skutków dla narządów ruchu w przyszłości. Rokowania na przyszłość są pomyślne, nie ma wskazań do rehabilitacji. Powódka wymagała leków przeciwbólowych przez okres 2 miesięcy, ich koszt to około 50,00zł. ze względu na stan narządów ruchu powódka wymagała pomocy innych osób w wymiarze jednej godziny przez okres 6 tygodni (opinia biegłego ortopedy M. R. k. 201 – 204, 302v. - 303).

U powódki na skutek doznanego urazu pojawiła się reakcja adaptacyjna na stres, co objawiało się zaburzeniami emocji i nastroju. Występowały u niej przykre wspomnienia sytuacji wypadku, problemy z zasypianiem, częste wybudzanie, koszmarne sny. Powódka była przygnębiona, rozdrażniona, płacziwa, miała kłopoty z kontrolą emocji. Nie radziła sobie w tej sytuacji, stosowała system niedojrzałych mechanizmów obronnych, głównie w postaci reakcji konwersyjnych. Pojawiły się u niej niekontrolowane drżenia i drętwienia kończyn, napięciowe bóle głowy, bóle brzucha, omdlenia, lęk i niepokój. Była nadmiernie skoncentrowana na sobie i swoich dolegliwościach, zaabsorbowana swoimi problemami. Dodatkowym elementem stresogennym stały się też napady drgawkowe, związane najprawdopodobniej z urazem głowy jakiego doznała w wyniku wypadku (współlistniejące z objawami konwersyjnymi).

Powódka wymagała wówczas pomocy osób trzecich w codziennym funkcjonowaniu, co wynikało zarówno ze złego stanu psychicznego, jak również z powodu ograniczeń fizycznych i odczuwanego bólu, cierpienia fizycznego związanego z urazem kręgosłupa i narządów ruchu. Po upływie kilku miesięcy powódka rozpoczęła psychoterapię trwającą pięć miesięcy. W chwili obecnej u powódki nie występują zaburzenia adaptacyjne. Jej stan psychiczny jest wyrównany, widoczne są jedynie cechy osobowości histrionicznej. Powódka radzi sobie z obowiązkami życia codziennego, wypełni role społeczne żony i matki w których się spełnia, ma plany na przyszłość. W chwili obecnej nie wymaga korzystania z pomocy specjalisty psychologa czy psychoterapeuty. Doznany przez powódkę uraz głowy nie wywołał trwałych skutków w postaci uszkodzenia centralnego układu nerwowego, a co za tym idzie zmian w funkcjonowaniu poznawczym. Przejściowe problemy z koncentracją uwagi i pamięcią obserwowane podczas pobytu w Oddziale Neurologii Szpitala MSWiA, były uwarunkowane czynnościowo i wynikały najprawdopodobniej ze stanu psychicznego powódki – występujących wówczas zaburzeń adaptacyjnych (opinia biegłego psychologa klinicznego E. M. k. 265 – 271).

Obecnie powódka leczy się u neurologa, na wizyty jeździ do Ł.co 1,5 – 2 miesiące. Czuje się dobrze, czasami ma zawroty głowy, traci równowagę. Dalej miewa napady rzekomopadaczkowe, drętwienie nóg i rąk, bóle kręgosłupa. Wymaga tego leczenia w celu zminimalizowania napadów rzekomopadaczkowych. Przyjmuje leki Lamotrix i Apsenor. Miesięczny koszt leków to około 50,00zł. obecnie jest w drugiej ciąży. Pierwsza ciąża była rozwiązana za pomocą cesarskiego cięcia, przy drugim porodzie również planowane jest cesarskie cięcie. We wszystkich cięższych czynnościach domowych pomaga jej mąż lub rodzina. Od czasu wypadku powódka nie pracuje (opinia biegłego neurologa A. G.k. 304, zeznania powódki B. D.k. 423).

W dniu 29 września 2011r. pełnomocnik powódki B. K.zgłosił szkodę do (...) SARegionalne Centrum Likwidacji Szkód w L.domagając się zapłaty między innymi 250 000,00zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwoty 4 481,00zł. tytułem zwiększonych potrzeb oraz renty wyrównawczej w kwocie 1 090,00zł. miesięcznie (zgłoszenie szkody k. 65 - 72akt szkody).

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. decyzją z dnia 11październiak 2011r. przyznała na rzecz B. K. bezsporną kwotę 5 000,00zł. tytułem zadośćuczynienia (decyzja k. 95akt szkody 924534). Następnie decyzjami z dnia 3 i 30 listopada 2011r. przyznał powódce kwoty: 51,75 zł. tytułem

zwrotu kosztów dojazdu, 15,30zł. kosztów wykonania kserokopii dokumentacji medycznej oraz kwotę 55,00zł. tytułem zwrotu kosztów dojazdu i 9,00zł. tytułem wykonania kserokopii (k. 122 i 139 akt szkody 924534).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody.

W ocenie Sądu autentyczność dokumentów nie budzi wątpliwości, co do formy, w jakiej zostały sporządzone. Brak było podstaw, by wyżej wymienionym dowodom odmówić przymiotu wiarygodności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: M. K. (k. 155 - 156), G. D. (k.156). Świadczyli oni w sposób wiarygodny opisali zachowanie powódki po zaistniałym wypadku samochodowym, że wymagała opieki osób trzecich i w jakim zakresie.

Natomiast zeznania powódki B. D. (k.153v. - 155, 423) Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne.

Sąd nie miał także zastrzeżeń do wartości dowodowej opinii biegłych sądowych: z zakresu psychologii klinicznej E. M. (k.265 - 271) z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej A. G. (k.216 - 222, 303 - 304, 430 - 431) z zakresu ortopedii M. R. (k. 201 - 204, 302v. - 303) opisujących urazy doznane przez powódkę na skutek wypadku, jakiemu uległa w dniu 29 maja 2011 roku, skutki doznanych przez poszkodowaną obrażeń, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu, konieczności sprawowania opieki nad powódką, leczenia oraz rehabilitacji i rokowań na przyszłość.

W ocenie Sądu, wywołane w sprawie opinie, opracowane przez wyżej wymienionych biegłych, spełniają wymagania stawiane im przez przepisy proceduralne, są bowiem zupełne, jasne i niesprzeczne, a wyrażone w nich wnioski stanowcze i wyważone. Powyższe argumenty pozwoliły Sądowi uznać je za opinie przekonujące.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest słuszne, co do zasady, ale nie w żądanej wysokości.

W przedmiotowej sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą W. (następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.) na zasadzie ryzyka za skutki wypadku, któremu uległa powódka B. D. w dniu 29 maja 2011 roku.

Natomiast kwestią sporną pomiędzy stronami była wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, odszkodowania z tytułu zwiększonych potrzeb powódki, renty z tytułu zwiększonych potrzeb powódki.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1, art. 35 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152 tekst jedn. ze zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Odnosząc się do żądania zasądzenia zadośćuczynienia na rzecz powódki to w ocenie Sądu jest ono zasadne, co do zasady, ale nie w żądanej przez powódkę wysokości.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanej krzywdy ujmowanej jako cierpienia fizyczne i psychiczne.

W literaturze prezentowane jest stanowisko, iż zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo (G. Bieniek „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania”, Wydawnictwo Prawnicze – Warszawa 1996, tom I, str. 368).

Zasądzenie na rzecz powódki B. D. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę jest uzasadnione tym, że na skutek wypadku z dnia 29 maja 2011 roku doznała ona cierpienie, zarówno fizycznych jak i psychicznych, a skutki przedmiotowego zdarzenia odczuwa do chwili obecnej. Powódka doznała stłuczenia okolicy prawego barku i lewego biodra, ogólnych potłuczeń ciała w tym również głowy. Powódka przebywała w szpitalu od dnia 27 czerwca 2011 roku do 8 lipca 2011r. Trwałym następstwem doznanego urazu są napady rzekomopadaczkowe ze współistniejącymi reakcjami konwersyjnymi, które powodują długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %. W związku z następstwami wypadku powódka może odczuwać bóle głowy i kręgosłupa, wymaga to okresowego stosowania leków przeciwbólowych oraz systematycznego stosowania leków neurologicznych. Powódka wymaga stałej opieki lekarza neurologa.

Przed dniem 29 maja 2011 powódka prowadziła normalne życie rodzinne, pracowała dorywczo w wyuczonym zawodzie, miała plany i marzenia co do swojej przyszłości.

Sąd, ustalając w niniejszej sprawie wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę miał na uwadze również wiek poszkodowanej. Inna jest bowiem krzywda osoby młodej, która niewielki okres swojego życia cieszyła się pełnią zdrowia, inaczej natomiast krzywda ta będzie oceniana z perspektywy osoby starszej, która przez dłuższy okres swojego życia korzystała z pełni sił. Sąd miał również na względzie, że co do zasady zadośćuczynienie kompensuje krzywdę w całości, to jest za okres miniony i na przyszłość.

Odnosząc się natomiast do cierpień psychicznych, których doznała powódka na skutek wypadku z dnia 29 maja 2011 roku, były one o znacznym stopniu nasilenia i utrzymują się nadal. U powódki pojawiły się zaburzenia adaptacyjne. Wymagały one psychoterapii która trwała przez okres pięciu miesięcy. Obecny stan psychiczny powódki jest wyrównany, widoczne są jedynie cechy osobowości histrionicznej. Radzi sobie z obowiązkami życia codziennego wypełnia role społeczne w których się spełnia, ma plany na przyszłość, nie wymaga pomocy psychologa czy psychoterapeuty.

Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach.

Mając na uwadze powyższe, iż mimo, że zadośćuczynienie powinno być utrzymane w rozsądnych granicach to nie może być to symboliczna kwota, ale musi stanowić odczuwalną ekonomicznie korzyść majątkową.

Zadośćuczynienie powinno być również środkiem pomocy dla poszkodowanego i pozostawać w odpowiednim stosunku do rozmiarów krzywdy i szkody niemajątkowej. Mając na uwadze wymienione powyżej kryteria ustalania wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a z drugiej strony - rodzaj, rozmiar, czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych oraz wiek powódki, Sąd uznał, iż żądana kwota 70 000,00 zł. zadośćuczynienia jest kwotą wygórowaną. Zdaniem Sądu adekwatną kwotą jest 50 000,00zł.

Powyższą kwotę Sąd pomniejszył o kwotę przyznaną przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego tj. 5 000,00zł. Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 45 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia

pieniężnego za doznaną krzywdę z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Podwyższając kwotę zadośćuczynienia wypłaconą przez pozwanego, Sąd kierował się przede wszystkim tym, iż świadczenie przyznane i wypłacone dotychczas przez pozwanego było niewspółmierne do doznanej przez powódkę krzywdy.

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należało również wziąć pod uwagę to, że co do zasady kompensuje krzywdę w całości, to jest za okres miniony i na przyszłość, co potwierdza uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1967 roku, zgodnie z którą prawomocne zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia wyłącza – mimo pogorszenia się stanu zdrowia poszkodowanego – przyznanie mu dalszego zadośćuczynienia poza już zasądzonym w związku z podstawą poprzedniego sporu; nie wyłącza jednak przyznania poszkodowanemu odpowiedniej sumy w razie ujawnienia się nowej krzywdy, której nie można było przewidzieć w ramach podstawy poprzedniego sporu (III PZP 37/67, OSNCP 1968/7/113).

Sąd zasądził odsetki od kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, odszkodowania od dnia 31 grudnia 2013 roku, czyli od dnia wyrokowania gdyż okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a tym samym kwota zadośćuczynienia była usprawiedliwiona co do wysokości i podlegały ocenie Sądu dopiero w dacie wyrokowania. Od tej zatem chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) - (punkt I wyroku). Tą samą zasadę Sąd przyjął ustalając datę wymagalności odsetek od kwoty zadośćuczynienia (punkt II wyroku).

Zgodnie z przywołanymi wcześniej normami prawnymi, pozwany ubezpieczyciel zobowiązany jest do wypłaty odszkodowań za szkodę majątkową powoda, lecz tylko pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem odszkodowawczym.

Podzielić należy stanowisko pozwanego, że wobec formalnego zaprzeczenia wszystkim faktom związanym z tą częścią powództwa (art. 229

i 230 k.p.c.) strona powodowa winna była udowodnić wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego i wskutek bierności w zgłaszaniu stosownych wniosków dowodowych, obowiązkowi temu nie w pełni podołała.

Za całkowicie uzasadnione i udowodnione, w realiach sprawy, należało uznać roszczenia o zwrot kosztów opieki nad powódką po wypadku. Biegły sądowy M. R. uznał, biorąc pod uwagę zakres doznanych obrażeń, wyniki badań przedmiotowych przeprowadzonych po urazie, że zakres pomocy innych osób wynosił 1 godzinę na dzień przez sześć tygodni od razu po wypadku. Przyjmując koszt jednej godziny na 10,00 zł. daje to łącznie kwotę 420,00zł. biegły A. G. w swojej opinii stwierdził, że powódka ze względów neurologicznych wymagała pomocy innych osób przez dwa miesiące, po dwie godziny co daje łącznie kwotę 1 200,00zł. Łącznie koszty opieki wynosiły 1 620,00zł. Z opinii biegłych wynika, że miesięczny koszt leków które powódka musi zażywać wynosi około 50,00 – 60,00zł. od czasu wypadku do daty wyrokowania daje to kwotę 1 800,00zł. Niewątpliwie powódka ponosi koszty wizyt lekarskich, które ze względu na jej stan zdrowia spowodowany wypadkiem, są odpłatne (wizyty u ginekologa – koszt jednej wizyty 100,00zł.). Biorąc pod uwagę miejsce zamieszkania powódki, ponosi ona również koszty dojazdów na wizyty lekarskie, badania średnio miesięcznie około 100,00zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uwzględnił żądanie powódki w zakresie odszkodowania w całości (punkt II wyroku).

Sąd uznał również za zasadne, co do istoty, żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki miesięcznej renty z tytułu zwiększonych potrzeb, ponieważ w toku niniejszego postępowania strona powodowa udowodniła istnienie zwiększonych potrzeb, stanowiących następstwo czynu niedozwolonego.

Podstawą prawną powyższego żądania jest treść art. 444 § 2 k.c., w świetle którego, jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej, albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Zatem roszczenie o rentę przysługuje poszkodowanemu w razie: całkowitej lub częściowej utraty przez niego zdolności do pracy zarobkowej; zwiększenia się jego potrzeb, zmniejszenia się jego widoków powodzenia na przyszłość. Wymienione następstwa powinny mieć charakter trwały (co nie oznacza, że nieodwracalny), a każda z tych okoliczności może stanowić samodzielną podstawę zasądzenia renty, jednakże zawsze konieczną przesłanką jest powstanie szkody, bądź to w postaci zwiększenia wydatków, bądź to zmniejszenia dochodów.

Renta ma na celu wynagrodzenie szkody, polegającej na konieczności ponoszenia stałych wydatków (na pomoc ze strony osoby trzeciej, lepsze odżywianie, odpowiednie leczenie, korzystanie ze szczególnych środków komunikacji itp.).

W przedmiotowej sprawie strona powodowa domagała się z tego tytułu renty w wysokości 340,00zł. miesięcznie.

Żądana kwota 340,00 zł. obejmowała następujące sumy: 40,00 zł. średni miesięczny koszt ponoszony na zakup leków, 100,00zł. średni miesięczny koszt ponoszony na dojazdy związane z wypadkiem, 200,00zł. miesięczny koszt opieki i zastępstwa za powódkę

Postępowanie dowodowe wykazało, że z uwagi na stan zdrowia związany z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 29 maja 2011 roku powódka obecnie nie wymaga pomocy innych osób przy czynnościach życia codziennego. Wymaga natomiast wizyt u neurologa raz na 1,5 – 2 miesiące. Koszt zakupu leków to około 40,00 – 60,00 zł. miesięcznie.

Zatem miesięczne wydatki powódki na leczenie neurologiczne to kwota około 100,00 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził w pkt. III wyroku rentę od dnia 2 stycznia 2014r. w kwocie po 100,00 zł. miesięcznie.

Mając na uwadze fakt, iż powódka wygrała proces w 64% o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” (Dz. U. z 2005 roku, Nr 167, poz. 1398 ze zm.), nakazał ściągnąć od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 4 275,00zł. Na wysokość tej kwoty składają się : nieuiszczona opłata od pozwu od której powódka była zwolniona 3 922,00zł., koszty opinii biegłych lekarzy w łącznej wysokości 2 757,94zł., co dają łącznie 6 679,94. W związku z tym, kwotę 6 679,94zł.. (64%), w części, w której pozwany zakład ubezpieczeń przegrał niniejszy proces, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie.

W pozostałym zakresie nieuiszczone koszty sądowe , Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa, na zasadzie art. 113 ust. 4 cytowanej powyżej ustawy.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, powyższe rozważania i na podstawie wyżej powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w sentencji.